

Legea audiovizualului nr. 504 din 11 iulie 2002

Text în vigoare începând cu data de 3 decembrie 2008

REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMŢ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 3 decembrie 2008:

- Legea nr. 591/2002;
- Legea nr. 402/2003;
- Legea nr. 510/2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2006;
- Legea nr. 197/2006;
- Legea nr. 364/2007;
- Legea nr. 116/2008;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2008.

NOTĂ:

În textul actualizat, toate sumele exprimate anterior în lei vechi au fost transformate în lei noi.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- 1. serviciu media audiovizual** - serviciu aflat sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii media, al cărui obiectiv principal este furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ pentru publicul larg. Un astfel de serviciu media audiovizual este fie un serviciu de programe de televiziune/radiodifuziune, astfel cum este definit la pct. 2, fie un serviciu media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la pct. 3, și/sau un serviciu media care constituie o comunicare comercială audiovizuală, astfel cum este definită la pct. 15;
- 2. serviciu de programe de televiziune/radiodifuziune** - serviciu media audiovizual liniar prestat de un radiodifuzor, în care programele sunt difuzate în succesiune continuă, indiferent de modalitatea tehnică utilizată, având un conținut și un orar prestabilite, pentru vizionarea/audierea simultană de programe, pe baza unei grile de programe, sub o anumită denumire și identificat printr-o siglă, în cazul televiziunii, sau printr-un semnal sonor, în cazul radiodifuziunii;
- 3. serviciu media audiovizual la cerere** - un serviciu media audiovizual neliniar, în care vizionarea de programe se face la cererea individuală a utilizatorului și la momentul ales de acesta, prestat de un furnizor de servicii media pe baza unui catalog de programe selecționate și

puse la dispoziție de către furnizorul de servicii media;

4. program - ansamblu de imagini în mișcare, cu sau fără sunet, care constituie un întreg identificabil prin titlu, conținut, formă sau autor, în cadrul unei grile ori al unui catalog realizat de un furnizor de servicii media audiovizuale, având forma și conținutul serviciilor de televiziune sau fiind comparabil ca formă și conținut cu acestea;

5. serviciu generalist de televiziune sau de radiodifuziune - serviciu care difuzează cumulat și în proporții echilibrate programe audiovizuale cu conținut informativ, educativ și de divertisment, în principalele domenii de interes și care se adresează majorității publicului;

6. serviciu comunitar de televiziune sau de radiodifuziune - serviciu care difuzează programe audiovizuale dedicate unui public aparținând unei comunități specifice;

7. serviciu tematic de televiziune sau de radiodifuziune - serviciu care difuzează programe audiovizuale dedicate preponderent unui anumit domeniu și care se adresează unui segment al publicului;

8. serviciu de teletext - totalitatea informațiilor puse la dispoziția publicului sub formă de text, codificate în interiorul semnalului de imagine, care pot fi accesate cu ajutorul unui decodor standard al receptorului TV în momentul, pe durata și pentru conținutul ales;

9. serviciu de videotext - totalitatea mesajelor puse la dispoziția publicului sub formă de text sau semne grafice, în cadrul unei grile ori al unui catalog, realizate de un furnizor de servicii media audiovizuale, având forma și conținutul transmisiunilor de televiziune sau fiind comparabil ca formă și conținut cu acestea;

10. retransmisie - captarea și transmiterea simultană a serviciilor media audiovizuale liniare, furnizate de radiodifuzori și destinate recepționării de către public, prin orice mijloace tehnice, în integralitatea lor și fără nicio modificare a conținutului;

11. responsabilitate editorială - exercitarea unui control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora, fie într-o grilă cronologică, în cazul transmisiilor de televiziune, fie într-un catalog, în cazul serviciilor media audiovizuale la cerere. În sensul dispozițiilor prezentei legi, responsabilitatea editorială nu implică, prin sine și în mod necesar, un alt tip de răspundere juridică pentru conținutul serviciilor furnizate;

12. furnizor de servicii media - persoană fizică sau juridică având responsabilitate editorială pentru alegerea conținutului audiovizual al serviciului media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia;

13. radiodifuzor - furnizor de servicii media audiovizuale în domeniul serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune;

14. distribuitor de servicii - orice persoană care constituie și pune la dispoziția publicului o ofertă de servicii de programe prin retransmisie, pe bază de relații contractuale cu radiodifuzorii ori cu alți distribuitori;

15. comunicare comercială audiovizuală - mesaje sonore sau în imagini, cu sau fără sunet, care sunt destinate să promoveze, direct ori indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice ori juridice care desfășoară o activitate economică. Mesajele respective însoțesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăți ori contraprestații sau în scopul autopromovării. Formele de comunicații comerciale audiovizuale includ publicitatea radiodifuzată și televizată, sponsorizarea, teleshoppingul, plasarea de produse și alte forme de publicitate;

16. comunicare audiovizuală cu conținut comercial mascat - reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, serviciilor, numelui, mărcii ori activităților unui producător de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, în cazul în care o astfel de reprezentare este destinată de către furnizorul de servicii media audiovizuale unor scopuri publicitare nedeclarate și poate

induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentări sunt considerate intenționate mai ales atunci când se fac în schimbul unei plăți sau al unei contraprestații;

17. publicitate televizată - orice formă de mesaj difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei contraprestații sau difuzat în scopuri de autopromovare, de către o persoană fizică ori juridică, publică sau privată, în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie ori profesie, pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații;

18. publicitate subliminală - orice publicitate care utilizează stimuli prea slabi pentru a putea fi percepuți în mod conștient, dar care poate influența comportamentul economic al publicului;

19. sponsorizare - orice contribuție a unei persoane juridice publice sau private ori a unei persoane fizice neangajate în activități de furnizare de servicii media audiovizuale sau în realizarea de opere audiovizuale, la finanțarea de programe media audiovizuale în vederea promovării numelui, mărcii, imaginii, activității ori produselor proprii;

20. teleshopping - oferta directă transmisă publicului în vederea furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;

21. plasare de produse - orice formă de comunicare comercială audiovizuală constând în includerea unui produs, serviciu sau a mărcilor acestora ori în referirea la acestea, prin inserarea în cadrul unui program, în schimbul unei plăți sau contraprestații;

22. telepromovare - formă de publicitate realizată prin inserarea în programe a unor secvențe dedicate promovării, de către prezentatorii programelor, a unuia sau a mai multor produse ori servicii, secvențele fiind separate de celelalte părți ale programului prin mijloace optice și/sau acustice;

23. publicitate interactivă - tehnică de difuzare a publicității televizate care permite telespectatorului să opteze pentru accesul la publicitate prin intermediul unui serviciu media audiovizual nelinear, la momentul, pe durata și la conținutul publicitar ales de acesta;

24. publicitate prin ecran partajat - tehnică de difuzare a publicității televizate, inclusiv a autopromovării, sau a elementelor de identificare a sponsorului, care constă în difuzarea televizată simultană a conținutului editorial și a conținutului publicitar sau a mesajului relativ la sponsor, acestea din urmă fiind demarcate prin mijloace optice și/sau acustice, astfel încât natura lor să fie evidentă pentru public;

25. publicitate virtuală - tehnică de difuzare a publicității televizate care constă în prelucrarea imaginii, în cazul difuzării de transmisii ale unor evenimente, prin înlocuirea imaginii panourilor publicitare expuse în incinta în care se desfășoară respectivele evenimente cu mesaje publicitare introduse de radiodifuzor sau prin suprapunerea de noi imagini cu astfel de mesaje în orice zonă a imaginii transmise;

26. sponsorizare virtuală - tehnică de difuzare a elementelor de identificare a sponsorului, care constă în prelucrarea imaginii, în cazul difuzării de transmisii ale unor evenimente, prin înlocuirea imaginii panourilor publicitare expuse în incinta în care se desfășoară respectivele evenimente cu mesaje relative la sponsori, introduse de radiodifuzor sau prin suprapunerea de noi imagini cu astfel de mesaje în orice zonă a imaginii transmise;

27. durată programată - interval de timp care însumează durata efectivă a programului sau a tranșei de program și durata publicității televizate, difuzată, după caz, în interiorul acestora;

28. drepturi de exclusivitate - drepturile obținute de către un radiodifuzor, în temeiul unui contract, de la organizatorul unui eveniment și/sau de la proprietarul ori, după caz, administratorul locului unde se desfășoară evenimentul, de la autori și de la alți deținători de drepturi în cauză, în vederea difuzării televizate exclusive de către acest radiodifuzor, pe o zonă

geografică determinată;

29. eveniment de importanță majoră - orice eveniment care poate prezenta interes pentru o parte importantă a publicului și care este cuprins în lista aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Național al Audiovizualului;

30. licență audiovizuală - actul juridic emis în baza deciziei Consiliului Național al Audiovizualului, prin care se acordă unui radiodifuzor aflat în jurisdicția României dreptul de a difuza, într-o zonă determinată, un anume serviciu de programe; în funcție de modalitatea tehnică de transmisie, licența audiovizuală poate fi analogică sau digitală;

31. licență de emisie - actul juridic prin care Autoritatea Națională pentru Comunicații acordă titularului de licență audiovizuală sau, după caz, operatorului de multiplex de radiodifuziune/televiziune, în condițiile stabilite de aceasta, dreptul de a utiliza, pentru o perioadă determinată, una sau mai multe frecvențe radioelectrice, după caz, în conformitate cu licența audiovizuală; în funcție de modalitatea tehnică utilizată, licența de emisie poate fi analogică sau digitală;

32. autorizație de retransmisie - actul juridic emis în baza deciziei Consiliului Național al Audiovizualului, prin care se acordă dreptul de retransmisie pe teritoriul României a unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 75 alin. (1) și (2);

33. rețea de comunicații electronice - sistem de transmisie care permite transportul semnalelor electrice prin cablu, unde radio, mijloace optice sau electromagnetice, constituit în rețele de comunicații prin satelit, rețele terestre fixe și mobile, inclusiv cele utilizate pentru difuzarea serviciilor de programe audiovizuale, indiferent de tipul de informație transmisă;

34. multiplex digital terestru - grup de programe și servicii audiovizuale transmise prin emisie radioelectrică terestră, utilizând modulație digitală în limitele unui canal de televiziune standard, având acoperire națională ori regională prin folosirea unuia sau mai multor canale/frecvențe radioelectrice;

35. operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune - persoană fizică sau juridică, română ori străină, care deține licență de emisie digitală și are dreptul de a opera o rețea/stație de radiodifuziune sonoră sau de televiziune, în condițiile legii, în scopul difuzării programelor audiovizuale și a serviciilor auxiliare acestora;

36. codare - procedeu de prezentare a informației în format electronic printr-o serie de impulsuri discrete având forma unor serii numerice;

37. criptare - modalitate de modificare a unui flux de informații în format electronic după un algoritm prestabilit, în vederea protejării acesteia la transmisia prin medii nesigure, reconstituirea informației inițiale fiind posibilă doar prin folosirea algoritmului inițial;

38. sistem cu acces condiționat - orice modalitate tehnică sau dispozitiv prin intermediul căruia accesul sub o formă inteligibilă la un serviciu protejat de difuzare a programelor de radio ori de televiziune se poate face în mod restricționat, pe bază de abonament sau pe baza altei forme de autorizare individuală prealabilă.

ART. 1¹

(1) În sensul prezentei legi, prin opere europene se înțelege:

a) opere provenind din statele membre ale Uniunii Europene;

b) opere provenind din state europene terțe - părți la Convenția Europeană a Consiliului Europei privind televiziunea transfrontieră, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3);

c) opere coproduse în cadrul unor acorduri privind sectorul audiovizual încheiate între Comunitatea Europeană și state terțe și care îndeplinesc condițiile prevăzute în fiecare dintre

acordurile respective.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) sunt aplicabile numai în cazul operelor provenind din statele membre care nu fac obiectul unor măsuri discriminatorii în țările terțe în cauză.

(3) Operele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt opere realizate în cea mai mare parte cu contribuția unor autori și personal, rezidenți în unul sau mai multe dintre statele respective, cu condiția ca acestea să îndeplinească una dintre următoarele cerințe:

a) sunt realizate de către unul ori mai mulți producători stabiliți în unul sau mai multe dintre statele respective;

b) producția acestor opere este supervizată și controlată efectiv de către unul ori mai mulți producători stabiliți în unul sau mai multe dintre statele respective;

c) contribuția coproducătorilor din aceste state la totalul costurilor de coproducție este preponderentă, iar coproducția nu este controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara statelor respective.

(4) Operele care nu sunt opere europene în sensul prevederilor alin. (1), dar care sunt realizate în cadrul unor tratate bilaterale de coproducție încheiate între state membre și țări terțe, sunt considerate ca fiind opere europene, cu condiția ca un procent majoritar din totalul costurilor de producție să fie acoperit de către coproducătorii din Comunitatea Europeană și ca producția să nu fie controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara teritoriului statelor membre.

ART. 2

(1) Dreptul de furnizare și dreptul de retransmisie a oricărui serviciu media audiovizual ale unui furnizor de servicii media audiovizuale care se află sub jurisdicția României sunt recunoscute și garantate în condițiile prezentei legi.

(2) Se consideră furnizor de servicii media audiovizuale aflat sub jurisdicția României:

a) orice furnizor de servicii media audiovizuale stabilit în România în conformitate cu prevederile alin. (3);

b) orice furnizor de servicii media audiovizuale care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4).

(3) În înțelesul prezentei legi, un furnizor de servicii media audiovizuale este considerat a fi stabilit în România dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii media audiovizuale are sediul principal în România, iar deciziile editoriale asupra serviciilor media audiovizuale sunt luate în România;

b) sediul principal al furnizorului de servicii media audiovizuale se află în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România;

c) deciziile editoriale asupra serviciilor media audiovizuale se iau în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România;

d) dacă personalul implicat în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România și într-un alt stat membru al Uniunii Europene și, aplicând criteriile prevăzute la lit. b) și c), nu se poate stabili dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România sau în acel stat membru al Uniunii Europene, furnizorul de servicii media audiovizuale este considerat ca având sediul în România dacă sediul său principal este în România;

e) dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de furnizare de servicii media

audiovizuale nu lucrează nici în România și nici într-un alt stat membru al Uniunii Europene, furnizorul de servicii media audiovizuale va fi considerat ca având sediul în România dacă și-a început pentru prima oară activitatea în România și menține în prezent o legătură stabilă și efectivă cu economia României.

(4) Furnizorii de servicii media audiovizuale cărora nu li se aplică niciunul dintre criteriile prevăzute la alin. (3) sunt considerați a fi în jurisdicția României dacă se află în una dintre situațiile următoare:

a) utilizează o stație de emisie de la sol spre o capacitate de satelit aparținând României;
b) deși nu utilizează o stație de emisie de la sol spre o capacitate satelitară aparținând României, utilizează o capacitate de satelit aparținând României.

(5) Dacă în stabilirea jurisdicției aplicabile criteriile prevăzute la alin. (3) și (4) nu sunt relevante, atunci radiodifuzorul va fi considerat în afara jurisdicției României.

ART. 3

(1) Prin difuzarea și retransmisia serviciilor de programe se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea, educarea și divertismentul publicului, cu respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale ale omului.

(2) Toți furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să asigure informarea obiectivă a publicului prin prezentarea corectă a faptelor și evenimentelor și să favorizeze libera formare a opiniilor.

(3) Răspunderea pentru conținutul serviciilor de programe difuzate, inclusiv al comunicărilor comerciale audiovizuale, revine, în condițiile legii, furnizorului de servicii media audiovizuale, realizatorului sau autorului, după caz.

ART. 4

Prezenta lege recunoaște și garantează dreptul oricărei persoane de a recepționa liber serviciile media audiovizuale oferite publicului de către furnizorii de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția României și a statelor membre ale Uniunii Europene.

ART. 5

(1) Libertatea de furnizare pe teritoriul României a serviciilor media audiovizuale ale furnizorilor de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția statelor membre ale Uniunii Europene este recunoscută și garantată prin prezenta lege.

(2) Opțiunea oricărei persoane cu privire la programele și serviciile oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale sau de distribuitorii de servicii este secretă și nu poate fi comunicată unui terț decât cu acordul persoanei respective.

ART. 6

(1) Cenzura de orice fel asupra comunicării audiovizuale este interzisă.

(2) Independența editorială a furnizorilor de servicii media audiovizuale este recunoscută și garantată de prezenta lege.

(3) Sunt interzise ingerințe de orice fel în conținutul, forma sau modalitățile de prezentare a elementelor serviciilor media audiovizuale, din partea autorităților publice sau a oricăror persoane fizice sau juridice, române ori străine.

(4) Nu constituie ingerințe deciziile și instrucțiunile având caracter normativ, emise de Consiliul Național al Audiovizualului în aplicarea prezentei legi și cu respectarea dispozițiilor legale,

precum și a normelor privind drepturile omului, prevăzute în convențiile și tratatele ratificate de România.

(5) Nu constituie ingerințe prevederile cuprinse în codurile de conduită profesională pe care jurnaliștii și furnizorii de servicii media audiovizuale le adoptă și pe care le aplică în cadrul mecanismelor și structurilor de autoreglementare a activității lor, dacă nu contravin dispozițiilor legale în vigoare.

ART. 7

(1) Caracterul confidențial al surselor de informare utilizate în conceperea sau elaborarea de știri, de emisiuni sau de alte elemente ale serviciilor de programe este garantat de prezenta lege.

(2) Orice jurnalist sau realizator de programe este liber să nu dezvăluie date de natură să identifice sursa informațiilor obținute în legătură directă cu activitatea sa profesională.

(3) Se consideră date de natură să identifice o sursă următoarele:

a) numele și datele personale, precum și vocea sau imaginea unei surse;

b) circumstanțele concrete ale obținerii informațiilor de către jurnalist;

c) partea nepublicată a informației furnizate de sursă jurnalistului;

d) datele cu caracter personal ale jurnalistului sau radiodifuzorului, legate de activitatea pentru obținerea informațiilor difuzate.

(4) Confidențialitatea surselor de informare obligă, în schimb, la asumarea răspunderii pentru corectitudinea informațiilor furnizate.

(5) Persoanele care, prin efectul relațiilor lor profesionale cu jurnaliștii, iau cunoștință de informații de natură să identifice o sursă prin colectarea, tratarea editorială sau publicarea acestor informații, beneficiază de aceeași protecție ca jurnaliștii.

(6) Dezvăluirea unei surse de informare poate fi dispusă de instanțele judecătorești numai dacă aceasta este necesară pentru apărarea siguranței naționale sau a ordinii publice, precum și în măsura în care această dezvăluire este necesară pentru soluționarea cauzei aflate în fața instanței judecătorești, atunci când:

a) nu există sau au fost epuizate măsuri alternative la divulgare cu efect similar;

b) interesul legitim al divulgării depășește interesul legitim al nedivulgării.

ART. 8

(1) Autoritățile publice abilitate asigură, la cerere:

a) protecția jurnaliștilor în cazul în care aceștia sunt supuși unor presiuni sau amenințări de natură să împiedice ori să restrângă în mod efectiv libera exercitare a profesiei lor;

b) protecția sediilor și a localurilor radiodifuzorilor, în cazul în care acestea sunt supuse unor amenințări de natură să împiedice sau să afecteze libera desfășurare a activității lor.

(2) Protecția jurnaliștilor și a sediilor sau a localurilor radiodifuzorilor, în condițiile alin. (1), nu trebuie să devină pretext pentru a împiedica sau a restrânge libera exercitare a profesiei ori a activității acestora.

ART. 9

Desfășurarea de percheziții în sediile sau localurile radiodifuzorilor nu trebuie să prejudicieze libera exprimare a jurnaliștilor și nici nu poate suspenda difuzarea programelor.

CAP. 2

Consiliul Național al Audiovizualului

ART. 10

(1) Consiliul Național al Audiovizualului, denumit în continuare Consiliul, este autoritate publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale.

(2) Consiliul este autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(3) În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, Consiliul are obligația să asigure:

a) respectarea exprimării pluraliste de idei și de opinii în cadrul conținutului serviciilor media audiovizuale transmise de furnizorii de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția României;

b) pluralismul surselor de informare a publicului;

c) încurajarea liberei concurențe;

d) un raport echilibrat între serviciile de programe cu acoperire națională și serviciile locale, regionale ori tematice;

e) protejarea demnității umane, a dreptului la propria imagine și protejarea minorilor;

f) protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale;

g) transparența mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual;

h) transparența activității proprii;

i) creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu utilizarea serviciilor media audiovizuale în mod eficient și în condiții de siguranță, prin dezvoltarea și promovarea educației pentru media la nivelul tuturor categoriilor sociale;

j) încurajarea coreglementării și autoreglementării în domeniul audiovizual;

k) încurajarea furnizorilor de servicii media audiovizuale în vederea asigurării de condiții ca serviciile furnizate să devină accesibile persoanelor cu deficiențe de văz sau de auz;

l) monitorizarea serviciilor de programe și a serviciilor media audiovizuale la cerere, în vederea respectării de către acestea a prevederilor legale în materie.

(4) Consiliul își exercită dreptul de control asupra conținutului programelor oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale numai după comunicarea publică a acestor programe.

(5) Controlul exercitat de Consiliu asupra conținutului serviciilor de programe oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale și asupra ofertei de servicii de programe asigurate de distribuitorii de servicii se realizează, de regulă, periodic și ori de câte ori Consiliul consideră că este necesar sau primește o plângere cu privire la nerespectarea de către un furnizor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu ori a obligațiilor înscrise în licența audiovizuală.

(6) Consiliul este obligat să sesizeze autoritățile competente cu privire la apariția sau existența unor practici restrictive de concurență, a abuzului de poziție dominantă sau a concentrărilor economice, precum și cu privire la orice alte încălcări ale prevederilor legale care nu intră în competența sa.

ART. 11

(1) Consiliul este compus din 11 membri și este numit de Parlament, la propunerea:

a) Senatului: 3 membri;

b) Camerei Deputaților: 3 membri;

c) Președintelui României: 2 membri;

d) Guvernului: 3 membri.

- (2) Propunerile nominalizează candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, în termen de 15 zile de la data declanșării procedurii de numire.
- (3) Birourile permanente ale celor două Camere înaintează propunerile comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii candidaților în ședință comună.
- (4) În urma audierii comisiile permanente de specialitate întocmesc un aviz comun pe care îl prezintă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului.
- (5) *Candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului celor două Camere;*
- (6) Membrii Consiliului sunt garanți ai interesului public și nu reprezintă autoritatea care i-a propus.
- (7) *Durata mandatului membrilor Consiliului este de 6 ani, iar numirea acestora se face eșalonat, în funcție de expirarea mandatului.*
- (8) *În cazul în care un loc în Consiliu devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de supleant până la expirarea mandatului inițial de 6 ani.*

ART. 12

- (1) Membrii Consiliului au funcție de demnitate publică asimilată funcției de secretar de stat.
- (2) Calitatea de membru al Consiliului este incompatibilă cu funcțiile publice sau private, cu excepția celor didactice, dacă nu dau naștere unor conflicte de interese.
- (3) În timpul exercitării mandatului membrii Consiliului nu pot face parte din partide sau din alte structuri politice.
- (4) Membrii Consiliului nu au dreptul să dețină acțiuni sau părți sociale, direct sau indirect, la societăți comerciale cu activități în domenii în care ei s-ar afla în conflict de interese cu calitatea de membru al Consiliului.
- (5) Membrii Consiliului care, în momentul numirii, se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) - (4) au la dispoziție un termen de cel mult 3 luni pentru renunțarea la calitatea sau la acțiunile respective, perioadă în care nu au drept de vot în cadrul Consiliului.
- (6) În cazul nerespectării prevederilor prezentului articol persoana în cauză este demisă de drept, locul său devenind vacant, urmând să fie ocupat de supleant, la propunerea comisiilor permanente de specialitate ale Parlamentului.

ART. 13

- (1) Membrii Consiliului pot fi demiși, la propunerea comisiilor de specialitate ale Parlamentului, în următoarele situații:
 - a) în cazul incapacității de a-și exercita funcția pentru o perioadă mai mare de 6 luni;
 - b) în cazul unei condamnări penale aplicate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.
- (2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1) Consiliul sesizează Parlamentul.

ART. 14

- (1) *Consiliul este condus de un președinte, asimilat funcției de ministru, numit prin votul Parlamentului, dintre membrii Consiliului, la propunerea acestora. Mandatul este de 6 ani.*
- (2) În absența președintelui conducerea Consiliului este asigurată de vicepreședinte.
- (3) *Vicepreședintele este ales prin vot secret de către Consiliu, în prezența a cel puțin 9 membri ai acestuia, pentru un mandat de 6 ani.*

(4) Dacă funcția de președinte sau vicepreședinte devine vacantă, se procedează la alegerea, în condițiile alin. (1) și (3), a unui președinte, respectiv vicepreședinte.

ART. 15

(1) În îndeplinirea funcțiilor și a atribuțiilor ce îi revin potrivit prezentei legi, Consiliul emite decizii, instrucțiuni și recomandări, în prezența a cel puțin 8 membri și cu votul a cel puțin 6 membri.

(2) Ședințele Consiliului sunt publice, cu excepția cazului în care se propune președintele și se alege vicepreședintele, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) și (3).

(3) Votul este totdeauna deschis, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 14 alin. (1) și (3).

(4) Exprimarea fiecărui vot deschis este însoțită de motivarea acestuia.

(5) *Deciziile Consiliului având caracter normativ, inclusiv motivarea acestora, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(6) *Deciziile Consiliului, altele decât cele precizate la alin. (5), inclusiv motivarea acestora, precum și instrucțiunile și recomandările emise de Consiliu se fac publice.*

(7) *Actele având caracter normativ emise de Consiliu pot fi contestate la instanța de contencios administrativ de către orice persoană care se consideră prejudiciată de acestea.*

(8) *Deciziile având caracter individual se comunică celor interesați și intră în vigoare de la data comunicării, dacă nu se prevede altfel.*

ART. 16

(1) *Activitatea Consiliului este finanțată de la bugetul de stat.*

(2) Președintele Consiliului este ordonator principal de credite.

ART. 17

(1) Consiliul este autorizat:

a) să stabilească condițiile, criteriile și procedura pentru acordarea licențelor audiovizuale analogice și digitale;

b) să stabilească procedura de acordare a autorizației de retransmisie;

c) să elibereze licențe audiovizuale analogice și digitale și autorizații de retransmisie pentru exploatarea serviciilor de programe de radiodifuziune și televiziune și să emită decizii de autorizare audiovizuală;

d) să emită, în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, decizii cu caracter de norme de reglementare în vederea realizării atribuțiilor sale prevăzute expres în prezenta lege și, cu precădere, cu privire la:

1. asigurarea informării corecte a opiniei publice;

2. urmărirea exprimării corecte în limba română și în limbile minorităților naționale;

3. asigurarea echidistanței și a pluralismului;

4. transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la calamități naturale, starea de necesitate sau de urgență, starea de asediu ori de conflict armat;

5. protecția minorilor;

6. apărarea demnității umane și a dreptului la propria imagine;

7. politici nediscriminatorii cu privire la rasă, sex, naționalitate, religie, convingeri politice și orientări sexuale;

8. exercitarea dreptului la replică, rectificare și alte măsuri echivalente;

9. comunicări comerciale audiovizuale, inclusiv publicitate, plasare de produse, publicitate

electorală și teleshopping;

10. sponsorizare;

11. principiile și regulile de desfășurare a campaniilor electorale și a celor pentru referendum, în serviciile de programe audiovizuale;

12. responsabilitățile culturale ale furnizorilor de servicii media audiovizuale;

e) să elaboreze instrucțiuni și să emită recomandări pentru desfășurarea activităților în domeniul comunicării audiovizuale.

(2) Consiliul este consultat în procesul de definire a poziției României și poate participa, prin reprezentanți, la negocierile internaționale cu privire la domeniul audiovizual.

(3) *Consiliul este consultat cu privire la toate proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul audiovizual ori în legătură cu acesta, avizul Consiliului fiind obligatoriu.*

(4) *Consiliul este autorizat să solicite și să primească de la furnizorii și distribuitorii de servicii de programe audiovizuale orice date, informații și documente care privesc îndeplinirea atribuțiilor sale, având obligația să păstreze confidențialitatea datelor care nu au caracter public.*

ART. 18

(1) Consiliul își elaborează propriul regulament de organizare și funcționare, care se aprobă cu votul majorității membrilor săi.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor Consiliul își constituie o structură funcțională proprie, inclusiv structuri teritoriale de control și monitorizare, care sunt prevăzute în regulamentul propriu de organizare și funcționare.

(3) Personalul de specialitate al Consiliului este alcătuit din funcționari publici și personal încadrat cu contract individual de muncă, salariați potrivit prevederilor art. 98.

(4) *Funcționarii publici din cadrul Consiliului nu pot fi membri în consiliile de administrație ori în organele de conducere ale furnizorilor și distribuitorilor de servicii de programe audiovizuale și nici nu pot să exercite funcții sau să dețină acțiuni ori părți sociale într-o societate comercială titulară a unei licențe audiovizuale.*

(5) În scopul aplicării dispozițiilor alin. (4), funcționarii publici din cadrul Consiliului vor depune la președintele Consiliului o declarație de conformare pe propria răspundere.

ART. 19

(1) În vederea stabilirii strategiei în domeniul utilizării frecvențelor radioelectrice, a Planului național de frecvențe radioelectrice alocate comunicării audiovizuale și pentru analizarea problemelor legate de utilizarea spectrului radioelectric destinat comunicării audiovizuale, precum și a celor privind noile dezvoltări tehnologice cu impact asupra comunicării audiovizuale, se instituie o comisie mixtă consultativă, compusă din 3 membri propuși de Consiliu și 3 membri propuși de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(2) Comisia mixtă consultativă adoptă propriul regulament de organizare și funcționare, care va fi aprobat de conducerile celor două autorități.

ART. 20

(1) Activitatea Consiliului este analizată de către Parlament, prin dezbateră raportului anual, care se prezintă pentru anul anterior, și ori de câte ori comisiile de specialitate ale Parlamentului solicită președintelui Consiliului rapoarte specifice.

(2) Raportul anual de activitate a Consiliului se depune la comisiile de specialitate ale

Parlamentului, până la data de 15 aprilie.

(3) În situația în care comisiile de specialitate resping raportul anual al Consiliului, acesta este obligat ca în termen de 30 de zile să prezinte comisiilor reunite un program de măsuri concrete pentru remedierea lipsurilor semnalate, program ce va fi depus spre dezbateri și aprobare comisiilor de specialitate ale Parlamentului.

(4) Raportul comisiilor de specialitate asupra raportului anual de activitate a Consiliului și, după caz, programul de măsuri se supun dezbaterii în plenul Camerelor reunite ale Parlamentului, în prezența membrilor Consiliului.

(5) Membrii Consiliului au obligația să își însușească concluziile rezultate în urma dezbaterilor și să își asume răspunderea pentru îndeplinirea programului de măsuri stabilit prin hotărâre a Parlamentului.

(6) Raportul comisiilor de specialitate se referă la legalitatea activităților Consiliului, precum și la corectitudinea și transparența operațiunilor financiare.

(7) În îndeplinirea misiunii sale de garant al interesului public Consiliul are obligația de a publica rapoarte periodice privind modul în care își exercită atribuțiile.

CAP. 3

Conținutul comunicării audiovizuale

ART. 21

(1) Evenimentele de importanță majoră pot fi difuzate în exclusivitate numai dacă difuzarea nu privează o parte importantă a publicului din România de posibilitatea de a le urmări în direct sau în transmisie decalată în cadrul unui serviciu de programe cu acces liber.

(2) Lista evenimentelor considerate de importanță majoră se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului, și va fi comunicată Comisiei Europene; modificările ulterioare urmează aceeași procedură. În perioada de preaderare la Uniunea Europeană lista își va produce efectele după publicarea hotărârii Guvernului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prin hotărârea Guvernului menționată la alin. (2) se precizează procentul din populație care reprezintă o parte importantă a publicului; prin aceeași hotărâre se stabilește pentru fiecare eveniment de importanță majoră dacă difuzarea în direct a acestuia se va face în tot sau în parte, ori dacă, acolo unde interesul public o cere, difuzarea decalată a acestuia se va face în tot sau în parte.

(4) Exercițarea de către radiodifuzorii aflați în jurisdicția României a drepturilor exclusive de difuzare a unor evenimente declarate de un stat membru al Uniunii Europene ca fiind de importanță majoră și care sunt cuprinse în lista publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nu poate priva o parte importantă a publicului din respectivul stat de posibilitatea de a urmări acele evenimente, în direct sau decalat, conform prevederilor stabilite de acel stat membru.

ART. 22

(1) De la data aderării orice radiodifuzor aflat în jurisdicția României va rezerva operelor europene o proporție majoritară din timpul său de difuzare, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și teleshopping.

(2) Până la data aderării va fi rezervată o proporție semnificativă operelor audiovizuale românești. Această proporție, având în vedere responsabilitățile informaționale, educaționale, culturale și de divertisment ale radiodifuzorului față de publicul său, va fi realizată progresiv, pe

baza unor criterii corespunzătoare.

(3) Consiliul va urmări aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu.

ART. 23

(1) Serviciile media audiovizuale la cerere promovează, dacă este posibil și cu mijloace corespunzătoare, producția de opere europene și accesul la acestea. O astfel de promovare poate consta, printre altele, în contribuția financiară a acestor servicii la producția și achiziționarea de drepturi asupra operelor europene sau în procentul și/sau ponderea deținute de operele europene în cadrul catalogului de programe oferite.

(2) Guvernul, prin intermediul Consiliului, prezintă rapoarte Comisiei, până cel mai târziu la 19 decembrie 2011 și, ulterior, la fiecare 4 ani, asupra punerii în aplicare a prevederilor alin. (1).

ART. 24

(1) Orice radiodifuzor aflat sub jurisdicția României va rezerva operelor europene create de producători independenți față de acei radiodifuzori cel puțin 10% din timpul său de difuzare, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și teleshopping, sau cel puțin 10% din bugetul său de programe.

(2) În operele europene create de producători independenți va fi inclusă o proporție corespunzătoare de opere recente, respectiv de opere difuzate în următorii 5 ani după producerea lor.

(3) Un producător este independent față de un anumit radiodifuzor dacă activitatea sa de realizare a unor producții audiovizuale este susținută financiar într-o proporție mai mică de 25% din aceleași surse cu serviciul de programe în cadrul căruia se difuzează producția sa și dacă deține mai puțin de 25% din capitalul societății care finanțează serviciul de programe în cauză.

ART. 25

Prevederile art. 22 și 24 nu se aplică serviciilor de programe destinate unei audiențe locale, asigurate de radiodifuzori care nu fac parte dintr-o rețea națională.

ART. 26

Difuzarea unei opere cinematografice se poate face numai în perioadele anume prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii drepturilor de autor.

ART. 26¹

(1) Pentru încurajarea și facilitarea exprimării pluraliste a curentelor de opinie, radiodifuzorii au obligația de a reflecta campaniile electorale în mod echitabil, echilibrat și imparțial.

(2) În aplicarea corectă a prevederilor alin. (1), Consiliul emite norme cu caracter obligatoriu, controlează respectarea prevederilor legale și ale normelor emise și sancționează încălcarea acestora.

CAP. 3¹

Comunicări comerciale audiovizuale

ART. 27

(1) Publicitatea televizată și teleshoppingul se difuzează grupat, trebuie să fie ușor de identificat

și trebuie să fie separate de alte părți ale serviciului de programe. Fără a aduce atingere utilizării de noi tehnici publicitare, se asigură o separare prin mijloace optice și/sau acustice și/sau spațiale între publicitatea televizată și teleshopping și, respectiv, celelalte părți ale programelor.

(2) Spoturile publicitare și de teleshopping izolate, altele decât cele difuzate în cadrul transmisiilor sportive, constituie o excepție și pot fi difuzate numai în cazuri stabilite ca atare de Consiliu.

ART. 28

(1) Inserarea spoturilor publicitare, inclusiv a celor autopromoționale sau de teleshopping, se poate face numai între programe. Dacă se respectă condițiile prevăzute la alin. (4) - (7), spoturile de publicitate sau de teleshopping pot fi inserate și în timpul unui program, astfel încât:

- a) integritatea și valoarea programului respectiv să nu fie prejudiciate, ținându-se seama de pauzele firești ale acestuia și de durata și natura lui;
- b) drepturile de autor să nu fie prejudiciate.

(2) Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, în calitate de servicii publice, pot insera spoturi publicitare, inclusiv autopromoționale sau de teleshopping, numai între programe.

(3) În cadrul programelor alcătuite din părți autonome sau în cadrul difuzării unor competiții sportive ori a altor evenimente sau emisiuni structurate similar, care conțin pauze, spoturile de publicitate și teleshopping pot fi introduse doar între părți sau în pauze.

(4) Difuzarea programelor de știri și a operelor audiovizuale, cum sunt filmele cinematografice sau filmele realizate pentru televiziune, cu excepția serialelor, foiletoanelor și a documentarelor, poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de spoturi de teleshopping o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute.

(5) Difuzarea programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată în timpul unei durate programate de 30 de minute, cu condiția ca durata programată să depășească 30 de minute.

(6) Este interzisă inserarea de publicitate sau teleshopping în cadrul difuzării oficierii unui serviciu religios.

(7) Programele de știri și reportajele de politică internă, documentarele, programele religioase și programele pentru copii, a căror durată programată este mai mică de 30 de minute, nu pot fi întrerupte de publicitate sau teleshopping; dacă durata programată a acestora este de cel puțin 30 de minute, atunci se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile alin. (4) - (6).

ART. 29

(1) Comunicările comerciale audiovizuale difuzate de furnizorii de servicii media audiovizuale trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să poată fi ușor identificate ca atare, comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat fiind interzise;
- b) să nu facă uz de tehnici subliminale;
- c) să nu prejudicieze demnitatea umană;
- d) să nu includă nicio formă de discriminare pe motiv de rasă, etnie, naționalitate, religie, credință, handicap, vârstă, sex sau orientare sexuală;
- e) să nu aducă ofensă convingerilor religioase sau politice ale telespectatorilor și radioascultătorilor;

- f) să nu stimuleze comportamente dăunătoare sănătății sau siguranței populației;
- g) să nu stimuleze comportamente dăunătoare mediului;
- h) să nu stimuleze comportamente indecente sau imorale;
- i) să nu promoveze, direct sau indirect, practici oculte.
- (2) Comunicările comerciale audiovizuale trebuie să nu provoace nicio daună morală, fizică sau mentală minorilor și, în special:
- a) să nu instige în mod direct minorii să cumpere un produs sau serviciu, prin exploatarea lipsei de experiență ori a credulității acestora;
- b) să nu încurajeze în mod direct minorii să își convingă părinții sau pe alte persoane să cumpere bunurile ori serviciile care fac obiectul publicității;
- c) să nu exploateze încrederea specială pe care minorii o au în părinți, profesori sau alte persoane;
- d) să nu prezinte în mod nejustificat minori în situații periculoase.
- (3) Comunicările comerciale audiovizuale cu conținut comercial mascat sunt interzise.
- (4) Comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice nu pot încuraja consumul excesiv al băuturilor respective și nu pot viza în mod special minorii.
- (5) Orice formă de comunicare comercială audiovizuală pentru țigări și alte produse pe bază de tutun este interzisă.
- (6) Comunicările comerciale audiovizuale destinate produselor și tratamentelor medicale disponibile numai pe bază de prescripție medicală sunt interzise.
- (7) Comunicările comerciale audiovizuale care aduc atingere intereselor legale ale consumatorilor sunt interzise.
- (8) Furnizorii de servicii media audiovizuale sunt încurajați să dezvolte coduri de conduită privind comunicările comerciale audiovizuale inadecvate, cu precădere privind pe cele care însoțesc programele pentru copii sau sunt incluse în acestea, referitoare în special la mâncăruri și băuturi ce conțin substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic cu conținut bogat în grăsimi, acizi grași, sare și zahăr, nerecomandate într-un regim alimentar echilibrat.

ART. 30 * Abrogat**

ART. 31

- (1) Plasarea de produse este interzisă.
- (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), plasarea de produse este permisă:
- a) în opere cinematografice, filme și seriale realizate pentru prezentarea în cadrul unor servicii media audiovizuale, programe de sport și de divertisment;
- b) în cazul în care nu se efectuează o plată, ci doar se furnizează anumite bunuri sau servicii cu titlu gratuit, cum ar fi producția de elemente de recuzită ori premii, în vederea includerii acestora în program.
- (3) Excepția prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul programelor pentru copii.
- (4) Programele în care este cuprinsă o plasare de produs trebuie să îndeplinească cumulativ cel puțin următoarele condiții:
- a) conținutul și, în cazul transmisiilor de televiziune, intervalul orar afectat acestora să nu fie în nicio situație influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii media audiovizuale;
- b) să nu încurajeze în mod direct cumpărarea sau închirierea de produse ori servicii, mai ales prin mențiuni exprese cu caracter promoțional la produsele sau serviciile respective;

c) să nu scoată în evidență în mod exagerat produsele în cauză.

(5) Programele în care sunt inserate plasări de produse trebuie să cuprindă informații clare privind existența acestora, fiind identificate corespunzător atât la început, cât și la sfârșit, precum și la reluarea după o pauză publicitară, astfel încât să se evite orice confuzie din partea telespectatorului.

(6) Cerințele prevăzute la alin. (5) nu se aplică acelor programe care nu au fost nici produse, nici comandate de către furnizorul de servicii media audiovizuale sau de către o societate afiliată acestuia.

(7) Se interzic plasarea de țigări ori alte produse din tutun sau de produse ale unor operatori economici al căror obiect principal de activitate îl constituie fabricarea ori vânzarea unor astfel de produse, precum și plasarea de produse sau tratamente medicale disponibile numai pe bază de prescripție medicală.

ART. 32

Publicitatea și teleshopping-ul pentru băuturi alcoolice trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să nu fie adresate minorilor sau să nu prezinte minori consumând băuturi alcoolice;
- b) să nu stabilească o legătură între consumul de alcool și îmbunătățirea calităților fizice, psihice sau a abilității în conducerea de vehicule;
- c) să nu sugereze că prin consumul de alcool se pot obține performanțe sociale sau sexuale;
- d) să nu sugereze că alcoolul are calități terapeutice sau că acesta este stimulent, sedativ sau mijloc de rezolvare a problemelor personale;
- e) să nu încurajeze consumul exagerat de alcool și să nu pună într-o lumină negativă consumul moderat sau abținerea de la consumul de băuturi alcoolice;
- f) să nu prezinte drept o calitate conținutul ridicat în alcool al băuturilor.

ART. 33 * Abrogat**

ART. 34

(1) Programele sponsorizate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) conținutul și programarea acestora nu trebuie în nicio circumstanță să fie influențate de sponsor, astfel încât să nu fie afectate independența editorială și responsabilitatea furnizorului de servicii media în raport cu programele respective;

b) să fie menționată existența unui acord de sponsorizare, semnalată prin denumirea, marca și/sau produsele/serviciile sponsorului, prezentate în mod adecvat la începutul, în cuprinsul și/sau la sfârșitul acestora;

c) să nu încurajeze în mod direct achiziționarea sau închirierea produselor ori a serviciilor sponsorului sau ale unui terț, în particular prin referiri promoționale speciale la aceste produse ori servicii.

(2) Nici un program nu poate fi sponsorizat de către persoane fizice sau juridice a căror activitate principală este fabricarea sau comercializarea țigărilor ori a altor produse din tutun.

(3) Sponsorizarea programelor de către persoane ale căror activități includ fabricarea ori comercializarea produselor medicale sau a tratamentelor medicale se poate face numai prin promovarea numelui sau a imaginii persoanei respective.

(4) Se interzice sponsorizarea unui serviciu de programe în integralitatea sa, precum și a programelor de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate.

ART. 35

(1) *Proporția de spoturi publicitare televizate și spoturi de teleshopping dintr-un interval de o oră nu poate depăși 20%, respectiv 12 minute; în cazul televiziunii publice durata acestora nu poate depăși 8 minute din timpul oricărei ore date.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul anunțurilor radiodifuzorului în legătură cu propriile sale programe și cu produsele auxiliare derivate direct din acestea, al anunțurilor de sponsorizare și al plasărilor de produse.*

ART. 36

(1) *Ferestrele dedicate transmisiei teleshoppingului de către un serviciu de programe care nu este dedicat exclusiv teleshoppingului trebuie să aibă o durată neîntreruptă de minimum 15 minute.*

(2) *Numărul maxim de ferestre va fi de 8 pe zi; durata lor cumulată nu va depăși 3 ore zilnic. Acestea trebuie să fie clar delimitate și identificate prin semnale optice și acustice corespunzătoare.*

(3) *Teleshoppingul nu trebuie să incite minorii să încheie contracte pentru vânzarea sau închirierea de bunuri ori servicii.*

(4) *Se interzic teleshoppingul pentru produsele medicamentoase care intră sub incidența autorizației de punere pe piață, prevăzută la titlul XVII, cap. III, secțiunea 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și teleshoppingul tratamentelor medicale.*

ART. 37

(1) *Dispozițiile prezentei legi se vor aplica în mod corespunzător serviciilor de programe dedicate exclusiv publicității și teleshoppingului, precum și serviciilor de programe dedicate exclusiv autopromovării.*

(2) *Dispozițiile privind promovarea operelor europene, precum și cele privind poziția, proporția, durata și periodicitatea transmiterii publicității și teleshoppingului nu se aplică în cazul serviciilor de programe prevăzute la alin. (1).*

ART. 38

Consiliul este autorizat să stabilească alte condiții decât cele prevăzute la art. 28 alin. (4) - (7) și art. 35 cu privire la serviciile de programe de televiziune destinate exclusiv teritoriului național și care nu pot fi recepționate, direct sau indirect, de către publicul din unul ori mai multe alte state membre ale Uniunii Europene.

CAP. 3²

Protecția minorilor

ART. 39

(1) *Este interzisă difuzarea, în cadrul serviciilor de programe de televiziune și de radiodifuziune, de programe care pot afecta grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, în special programele care conțin pornografie sau violență nejustificată.*

(2) *Difuzarea în cadrul serviciilor de programe de televiziune și de radiodifuziune a programelor care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor se poate face numai dacă, prin alegerea intervalului orar de difuzare ori datorită mijloacelor tehnice necesare*

recepției, minorii nu au acces audio sau video la programele respective.

(3) Difuzarea într-o formă necodată a programelor prevăzute la alin. (2) se poate face numai după prezentarea unei atenționări acustice sau grafice, pe toată durata programului asigurându-se prezența unui simbol vizual de avertizare.

ART. 39¹

În cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, programele care ar putea afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor pot fi puse la dispoziție numai dacă se asigură măsuri de restricționare a accesului, astfel ca minorii să nu poată vedea ori auzi, în mod normal, programele respective.

CAP. 3³

Dreptul la replică

ART. 40

Este interzisă difuzarea de programe care conțin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală.

ART. 41

(1) Orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, ale cărei drepturi sau interese legitime, în special reputația și imaginea publică, au fost lezate prin prezentarea de fapte inexacte în cadrul unui program, beneficiază de dreptul la replică sau la rectificare.

(2) Consiliul va adopta procedura necesară exercitării efective a dreptului la replică sau la rectificare, precum și orice alte măsuri necesare, inclusiv sancțiuni, în vederea garantării dreptului la replică sau la rectificare într-o limită rezonabilă de timp de la primirea cererii solicitantului.

(3) Difuzarea rectificării sau acordarea dreptului la replică nu exclude dreptul persoanei lezate să se adreseze instanțelor judecătorești.

ART. 42 * Abrogat**

CAP. 4

Regimul juridic al proprietății în domeniul audiovizualului

ART. 43

(1) Radiodifuzorii sunt persoane juridice de drept public sau privat, fundații ori asociații fără scop patrimonial recunoscute ca fiind de utilitate publică, precum și persoane fizice autorizate conform legii.

(2) Organizarea și funcționarea serviciilor publice de radio și televiziune se reglementează prin lege organică.

(3) Radiodifuzorii de drept privat, care sunt persoane juridice, se constituie și funcționează sub forma societăților comerciale.

(4) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor sau a părților sociale se poate transfera în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu condiția să nu aducă atingere drepturilor și obligațiilor prevăzute în licența sau licențele deținute de societatea comercială respectivă.

(5) Orice persoană fizică sau juridică ce deține sau dobândește o cotă egală sau mai mare de 10%

din capitalul ori drepturile de vot ale unei societăți comerciale titulară de licență audiovizuală ori de licență de emisie sau ale unei societăți care controlează o societate titulară a unei astfel de licențe are obligația de a notifica această situație Consiliului, în termen de o lună de la data la care a ajuns la această cotă.

(6) Acțiunile reprezentând capitalul social al societăților comerciale pe acțiuni nu pot fi decât nominative.

(7) Este interzisă utilizarea numelui unei alte persoane, în orice mod, de către o societate comercială care solicită acordarea unei licențe audiovizuale ori de emisie sau a oricărei alte autorizații privind un serviciu de comunicare audiovizuală ori care controlează o societate titulară a unei astfel de licențe ori autorizații, în scopul eludării prevederilor prezentei legi.

ART. 44

(1) Pentru a proteja pluralismul și diversitatea culturală, concentrarea proprietății și extinderea cotei de audiență în domeniul audiovizualului sunt limitate la dimensiuni care să asigure eficiența economică, dar care să nu genereze apariția de poziții preponderente în formarea opiniei publice.

(2) În înțelesul prezentei legi și pentru determinarea cotei de audiență a serviciilor de programe, se consideră că:

a) piața serviciilor de programe de televiziune cu acoperire națională cuprinde toate serviciile de programe difuzate la nivel național de radiodifuzorii aflați în jurisdicția României, inclusiv serviciile publice de programe de televiziune;

b) piața serviciilor de programe de radiodifuziune cu acoperire națională cuprinde toate serviciile de programe difuzate la nivel național de radiodifuzorii aflați în jurisdicția României, inclusiv serviciile publice de programe de radiodifuziune;

c) piața serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune la nivel regional și local cuprinde toate serviciile de programe difuzate în zona respectivă;

d) servicii de programe cu pondere semnificativă în formarea opiniei publice sunt serviciile de programe generaliste, de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate;

e) piața semnificativă cuprinde totalitatea serviciilor de radiodifuziune, respectiv de televiziune, prevăzute la lit. d), difuzate într-o anumită arie geografică;

f) cota de audiență sau market share reprezintă cota de piață atribuită unui anumit serviciu de programe, determinată în condițiile prevăzute la art. 45.

(3) În procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice, unei persoane fizice sau juridice i se vor lua în considerare acele servicii de programe din categoria celor definite la alin. (2) lit. d) pe care aceasta fie le furnizează în calitate de titulară de licență audiovizuală, fie la care aceasta deține, direct sau indirect, o cotă mai mare de 20% din capitalul ori drepturile de vot ale unei societăți titulară de licență audiovizuală.

(4) În procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice se vor cuantifica și influențele determinate de legăturile de familie personale care se vor lua în considerare potrivit legislației existente în domeniul comercial și economico-financiar.

(5) În sensul prezentei legi, prin familie se înțelege soț, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv.

(6) Se consideră că o persoană fizică sau juridică deține o poziție preponderentă în formarea opiniei publice în cazul în care cota de audiență ponderată a serviciilor de programe ce îi sunt atribuite depășește 30% din piața semnificativă.

(7) Determinarea cotei de audiență a fiecărui serviciu de programe național, regional și local se face anual, prin media cotei de audiență înregistrate în cursul anului respectiv, pe toată durata de difuzare.

(8) Cota de audiență ponderată a serviciilor de programe atribuite unei persoane fizice sau juridice reprezintă suma cotelor de audiență ale fiecăruia dintre serviciile de programe prevăzute la alin. (3), ponderate cu cota de capital ori a dreptului de vot deținută de respectiva persoană.

(9) Consiliul inițiază procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice a unei persoane fizice sau juridice în cazul existenței unor indicii temeinice privind atingerea limitei prevăzute la alin. (6).

(10) În condițiile în care Consiliul Concurenței identifică prin decizie o practică anticoncurențială (înțelegere sau abuz de poziție dominantă), respectiv autorizează o concentrare economică în domeniul serviciilor media audiovizuale, Consiliul procedează potrivit prevederilor alin. (9).

(11) La solicitarea Consiliului, institutul desemnat potrivit dispozițiilor art. 45 are obligația să efectueze măsurători ad-hoc impuse prin procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice. Serviciile de programe care nu sunt incluse în sistemele de măsurare a audienței, dar care trebuie incluse în evaluare, se supun unor măsurători ad-hoc pentru o perioadă de 3 luni; în situația confirmării depășirii cotei de audiență admise se aplică prevederile art. 46.

(12) În sensul prezentei legi:

a) licența audiovizuală națională dă dreptul la o difuzare a aceluiași program într-o zonă geografică ce cuprinde o audiență potențială de peste 60% în cazul radiodifuziunii, respectiv 70% în cazul televiziunii, din populația recenzată a țării;

b) licența audiovizuală regională dă dreptul la o difuzare a aceluiași program pe teritoriul unuiu sau al mai multor județe, fără a realiza însă acoperirile prevăzute la lit. a);

c) licența audiovizuală locală este licența a cărei zonă de acoperire este mai mică decât cea prevăzută pentru o licență audiovizuală regională, servind o singură comunitate locală;

d) licențele audiovizuale acordate pentru municipiul București și care nu fac parte din rețele naționale sau regionale de radiodifuziune și de televiziune sunt considerate licențe locale.

(13) Cazurile prevăzute la alin. (12) lit. a) și b) care nu sunt efectul unei atribuirii inițiale de licențe naționale/regionale, ci rezultă prin cumul de licențe locale, se constată ca atare de către Consiliu din proprie inițiativă sau la solicitarea expresă a radiodifuzorului titular al licențelor, cu modificarea corespunzătoare a datelor licenței.

ART. 45

(1) Măsurarea audiențelor și a cotelor de piață va fi realizată în conformitate cu standardele și uzanțele internaționale de instituții specializate desemnate prin licitație.

(2) Licitația va fi organizată de către o comisie formată din 5 reprezentanți ai radiodifuzorilor, 5 reprezentanți ai agenților de publicitate și 5 reprezentanți ai Consiliului.

(3) Prima licitație se va organiza în cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, iar următoarele se vor organiza din 4 în 4 ani.

(4) Consiliul va beneficia în mod gratuit de rezultatele măsurătorilor.

ART. 46

(1) În situația în care se constată că o persoană fizică sau juridică deține o poziție

preponderentă în formarea opiniei publice depășind cota de audiență admisă la art. 44 alin. (6), Consiliul adresează radiodifuzorilor cu pondere majoră în formarea acesteia o somație vizând încadrarea în cota de audiență admisă și termenul în care aceasta trebuie realizată.

(2) La expirarea termenului din somație se va realiza o nouă evaluare, iar în situația în care depășirea cotei de audiență persistă, Consiliul dispune măsuri concrete privind diminuarea unora dintre cotele de participație ori a numărului de licențe deținute, la alegerea persoanei fizice sau juridice în cauză, într-un termen de 3 luni.

(3) Dacă și după expirarea acestui termen poziția preponderentă se menține, pentru licența în care persoana fizică sau juridică în cauză deține cota de participație cea mai mare, se consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 57 alin. (1) lit. c).

(4) Radiodifuzorii au obligația să coopereze la determinarea cotei de audiență prin comunicarea tuturor informațiilor solicitate de Consiliu. Refuzul comunicării datelor solicitate sau prezentarea unor date false conduce la aplicarea prevederilor art. 57 alin. (1) lit. c).

ART. 47

(1) Prin derogare de la prevederile art. 43 se pot acorda licențe audiovizuale autorităților publice locale, cu condiția:

- a) să nu existe nici o altă licență audiovizuală pentru un serviciu de programe local;*
- b) să ofere exclusiv servicii de informare privind comunitatea respectivă.*

(2) În cazul acordării unei alte licențe audiovizuale licența acordată în condițiile alin. (1) se retrage de drept.

ART. 48

Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația de a asigura accesul simplu, direct și permanent al publicului la cel puțin următoarele categorii de informații:

- a) denumirea, statutul juridic și sediul social;*
- b) numele reprezentantului legal și structura acționariatului până la nivel de persoană fizică și juridică, asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală;*
- c) numele persoanelor responsabile de conducerea societății comerciale și ale celor care își asumă, în principal, responsabilitatea editorială;*
- d) coordonatele furnizorului de servicii mass-media, inclusiv adresa de poștă electronică sau a site-ului internet la care acesta poate fi contactat rapid, direct și efectiv;*
- e) lista publicațiilor editate de persoana juridică respectivă și lista celorlalte servicii de programe pe care le asigură;*
- f) bilanțul financiar-contabil, precum și contul de profit și pierderi;*
- g) organismele de reglementare sau de supraveghere competente.*

ART. 49

Funcționarea furnizorilor de servicii media audiovizuale este supusă regulilor de transparență, potrivit cărora persoanele care exploatează un serviciu media audiovizual sunt obligate să aducă la cunoștință Consiliului următoarele:

- a) schimbările intervenite în cursul exploatării serviciului în ceea ce privește categoriile de date menționate la art. 48, în maximum 30 de zile de la producerea acestora;*
- b) alte categorii de date privind funcționarea serviciului, după intrarea acestuia în activitate.*

CAP. 5

Licențe și autorizații

ART. 50

Furnizarea unui serviciu de programe de către un radiodifuzor aflat în jurisdicția României se poate face numai în baza licenței audiovizuale analogice sau a licenței audiovizuale digitale și, după caz, a licenței de emisie analogică sau a licenței de emisie digitală.

ART. 51

Procedura și condițiile de eliberare și modificare a licenței audiovizuale se stabilesc prin decizie a Consiliului. Solicitanții au obligația să depună declarații notariale, emise la momentul solicitării licenței audiovizuale, prin care societatea comercială care solicită acordarea licenței, precum și fiecare asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală declară pe propria răspundere dacă este investitor sau acționar direct ori indirect la alte societăți comerciale de comunicație audiovizuală, cu precizarea procentului deținut din capitalul social al acestora.

ART. 52

(1) Licența audiovizuală analogică sau digitală se eliberează fie în baza unui concurs, în cazul unui serviciu de programe difuzat pe cale radioelectrică terestră, fie în baza unei decizii a Consiliului, în cazul unui serviciu de programe difuzat prin orice tip de rețele de comunicații electronice.

(2) Consiliul va elabora reglementări speciale, cu respectarea prevederilor din strategia de tranziție de la analogic la digital, cuprinzând criteriile și modalitățile conform cărora, prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru serviciile de programe de televiziune difuzate pe cale radioelectrică terestră, licența audiovizuală digitală se eliberează în baza unei decizii pentru radiodifuzorii care:

a) dețin o licență analogică și se obligă să continue difuzarea serviciului și în regim de emisie digitală;

b) urmează să înceteze în mod obligatoriu emisia analogică sau a căror emisie analogică nu va mai fi protejată și care se obligă să treacă la emisia digitală.

(3) Acordarea licențelor audiovizuale digitale în cadrul aceluiași multiplex conferă radiodifuzorilor dreptul de a opta pentru operatorul de multiplex care va opera emisia; acesta poate fi și unul dintre radiodifuzorii din cadrul multiplexului sau o societate comercială constituită de către aceștia. Opțiunea trebuie notificată Consiliului și Autorității Naționale pentru Comunicații, în termen de 6 luni de la primirea licenței audiovizuale, în vederea consemnării operatorului de multiplex în licența audiovizuală și acordării acestuia a licenței de emisie.

(4) Licențele audiovizuale analogice sau digitale pentru serviciile publice de radiodifuziune și de televiziune se eliberează fără concurs.

(5) Difuzarea pe cale radioelectrică terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune se realizează de către un operator de rețele de telecomunicații, în baza licenței acordate acestuia de către Autoritatea Națională pentru Comunicații.

ART. 53

Nu pot solicita licență audiovizuală societățile comerciale în care un asociat sau un acționar care

deține o cotă mai mare de 10% din capitalul ori din drepturile de vot ale societății a fost condamnat penal prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

ART. 54

(1) Licența audiovizuală analogică sau digitală cuprinde:

- a) numărul licenței;*
- b) datele de identificare a titularului acesteia, precum și structura acționariatului până la nivel de persoană fizică și juridică, asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală;*
- c) tipul serviciului de programe;*
- d) denumirea și elementele de identificare ale serviciului de programe;*
- e) formatul de principiu al serviciului de programe și structura programelor;*
- f) zona de difuzare;*
- g) perioada de valabilitate;*
- h) taxele și tarifele care trebuie achitate;*
- i) mijlocul de telecomunicații folosit pentru difuzare și deținătorul acestuia;*
- j) frecvența/frecvențele sau canalul/canalele asigurate, după caz;*
- k) multiplexul digital în care se încadrează licența și nominalizarea programelor cuprinse în acesta.*

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să comunice Consiliului orice modificare intervenită în documentele și în datele declarate, prevăzute la art. 54 alin. (1) lit. b) și e), în termen de 30 de zile de la data apariției modificării, anexând spre notificare noile documente.

ART. 55

(1) Licența audiovizuală analogică sau digitală se acordă pentru o perioadă de 9 ani, atât în domeniul radiodifuziunii sonore, cât și în cel al televiziunii.

(2) Termenul curge:

- a) de la data obținerii autorizației tehnice de funcționare, în cazul difuzării pe cale radioelectrică terestră;*
- b) de la data obținerii deciziei de autorizare audiovizuală, în cazul difuzării prin orice alte mijloace de telecomunicații.*

(3) Licența audiovizuală analogică sau digitală poate fi prelungită din 9 în 9 ani, la cerere, în condițiile stabilite de Consiliu.

ART. 56

(1) Licența audiovizuală analogică sau digitală poate fi cedată către un terț numai cu acordul Consiliului și cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) licențele acordate instituțiilor de învățământ, cultelor și autorităților administrației publice.

(3) Decizia Consiliului va fi emisă în termen de 30 de zile de la data solicitării.

ART. 57

(1) Licența audiovizuală se retrage de către Consiliu în următoarele situații:

- a) titularul nu începe difuzarea serviciului de programe, în condițiile stabilite prin licență, în termen de 12 luni de la obținerea licenței audiovizuale; Consiliul poate acorda două prelungiri*

succesive de câte 6 luni în situații justificate;

b) titularul încetează să difuzeze serviciul de programe pentru care i s-a acordat licența audiovizuală mai mult de 90 de zile, pentru motive de natură tehnică, și mai mult de 96 de ore, pentru orice alte motive;

c) ca urmare a încălcării normelor privind regimul proprietății în audiovizual, prevăzute la art. 46, și a nerespectării dispozițiilor art. 56;

c¹) ca urmare a încălcării prevederilor alin. (8) și (9) ale art. 44 și ale art. 56;

d) titularul nu depune la Consiliu, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia;

e) la cererea titularului.

(2) Licența audiovizuală pentru difuzarea serviciului de programe pe cale radioelectrică terestră se retrage și în următoarele situații:

a) titularul nu obține, din motive care îi sunt imputabile, decizia de autorizare audiovizuală, în termen de 60 de zile de la data obținerii autorizației tehnice de funcționare;

b) ca urmare a retragerii licenței de emisie.

ART. 58

(1) Difuzarea serviciului de programe poate începe după obținerea deciziei de autorizare audiovizuală.

(2) Decizia de autorizare audiovizuală se acordă de Consiliu, în termen de 30 de zile de la data obținerii de către titularul de licență audiovizuală a documentului de autorizare corespunzător, emis de Autoritatea Națională pentru Comunicații.

ART. 59

(1) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radioelectrice terestre pentru emisie analogică, aceasta se face în baza licenței audiovizuale, precum și a licenței de emisie analogică, care se acordă, în mod obligatoriu, de Autoritatea Națională pentru Comunicații titularului de licență audiovizuală, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radioelectrice terestre pentru emisie digitală, aceasta se face în baza licenței audiovizuale digitale, precum și a licenței de emisie digitală care se acordă, în mod obligatoriu, de Autoritatea Națională pentru Comunicații astfel:

a) titularului de licență audiovizuală digitală, atunci când emisia digitală terestră implică difuzarea numai a programelor titularului de licență audiovizuală digitală sau operatorului de radiodifuziune/televiziune (multiplex) desemnat de Consiliu pe baza opțiunii titularului de licență audiovizuală digitală, conform prevederilor art. 52 alin. (3);

b) titularului de licență audiovizuală digitală desemnat de Consiliu în urma opțiunii formulate de către radiodifuzorii care au primit licențe audiovizuale digitale în cadrul unui multiplex digital pentru emisie digitală terestră;

c) operatorului de multiplex radiodifuziune/televiziune desemnat de Consiliu în urma opțiunii formulate de către radiodifuzorii care au primit licențe audiovizuale digitale în cadrul unui multiplex digital pentru emisie digitală terestră.

(3) Sunt interzise operarea și exploatarea licențelor audiovizuale de către alte persoane decât deținătorii de drept ai acestora.

ART. 60

Procedura și condițiile de eliberare și modificare a licenței de emisie se stabilesc de Autoritatea Națională pentru Comunicații.

ART. 61

- (1) Licența de emisie se acordă pentru o perioadă de 9 ani, atât în domeniul radiodifuziunii sonore, cât și în cel al televiziunii.
- (2) Termenul curge de la data emiterii autorizației tehnice de funcționare.
- (3) *Licența poate fi prelungită, la cerere, din 9 în 9 ani, în condițiile stabilite de Autoritatea Națională pentru Comunicații.*

ART. 62

- (1) *Titularul licenței de emisie are obligația de a plăti anual, anticipat, un tarif de utilizare a spectrului, stabilit de Autoritatea Națională pentru Comunicații.*
- (2) În cazul în care titularul licenței de emisie utilizează rețele de emisie închiriate, plata tarifului de utilizare a spectrului cade în sarcina proprietarului rețelei.
- (3) Obligația de plată a tarifului corespunzător primului an de emisie devine scadentă în 15 zile de la obținerea licenței de emisie.
- (4) *Tariful prevăzut la alin. (1) se achită către Autoritatea Națională pentru Comunicații.*
- (5) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică serviciilor publice de radiodifuziune și televiziune.

ART. 63

Monitorizarea și controlul parametrilor prevăzuți în licența de emisie față de reglementările tehnice în vigoare din domeniul radiocomunicațiilor, respectiv monitorizarea și controlul acestora pe parcursul perioadei de valabilitate a licenței se realizează, direct sau prin intermediul unei alte persoane juridice de drept public ori privat, de către Autoritatea Națională pentru Comunicații, în baza unei proceduri stabilite de aceasta.

ART. 64

Autoritatea Națională pentru Comunicații poate modifica, din motive tehnice sau din motive ce țin de schimbarea Planului național de alocare a frecvențelor, frecvența și datele tehnice ale acesteia, prevăzute în licența de emisie, fără întreruperea serviciului și cu asigurarea unei recepții de calitate echivalentă.

ART. 65

Licența de emisie se retrage de către Autoritatea Națională pentru Comunicații în următoarele situații:

- a) *pentru încălcarea obligațiilor prevăzute în licența de emisie, în cazul nerespectării somației de reintrare în legalitate;*
- b) *ca urmare a retragerii licenței audiovizuale;*
- c) *titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Comunicații, în termen de 45 de zile de la scadența obligației anuale de plată, dovada achitării tarifului de utilizare a spectrului, aferent anului respectiv;*
- d) *titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Comunicații, în termen de 6 luni de la*

*data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia;
e) la cererea titularului.*

ART. 66

(1) Licența de emisie poate fi cedată către un terț numai împreună cu licența audiovizuală, cu acordul prealabil al Consiliului și al Autorității Naționale pentru Comunicații și cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licențe.

(2) Licența de emisie digitală care operează un multiplex poate fi cedată unui terț numai cu acordul Autorității Naționale pentru Comunicații și al radiodifuzorilor care posedă licențele audiovizuale digitale în cadrul multiplexului digital operat prin intermediul licenței de emisie digitală în cauză și numai cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență.

ART. 67

În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi Consiliul va elabora strategia de acoperire a teritoriului național cu servicii de programe audiovizuale și va nominaliza regiunile și localitățile acoperite de acestea și o va trimite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

ART. 68

În scopul garantării interesului public Consiliul revizuieste anual strategia de acoperire a teritoriului național cu servicii de programe audiovizuale.

ART. 69

(1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației elaborează Planul național al frecvențelor radioelectrice, denumit în continuare Plan.

(2) Prin Plan se face stabilirea frecvențelor destinate difuzării serviciilor de programe audiovizuale.

(3) Planul este elaborat în termen de 6 luni de la primirea strategiei de acoperire a teritoriului național cu servicii de programe audiovizuale, cu respectarea tratatelor și a acordurilor internaționale la care România este parte.

ART. 70

Planul va cuprinde toate frecvențele, precum și datele tehnice asociate, pentru difuzarea serviciilor de programe audiovizuale destinate publicului, cu precizarea caracterului local, regional sau național al acestora.

ART. 71

Prin Plan sunt disponibile cel puțin 4 rețele naționale de radiodifuziune sonoră și 3 rețele naționale de radiodifuziune televizată, care se asignează astfel:

a) 2 rețele naționale în FM destinate radiodifuzorului public - Societatea Română de Radiodifuziune, în banda CCIR, o rețea națională în AM, o rețea pentru posturile regionale și locale în AM și FM, precum și frecvențe de emisie în bandă de unde ultracurte, pentru difuzarea emisiunilor pentru străinătate;

b) 2 rețele destinate radiodifuzorilor de radiodifuziune privați;

- c) 2 rețele destinate radiodifuzorului public - Societatea Română de Televiziune;
- d) o rețea destinată radiodifuzorilor de televiziune privați.

ART. 72

Planul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la aprobare.

ART. 73

Utilizarea stațiilor de emisie sau a rețelelor de telecomunicații aflate sub jurisdicția României, în scopul difuzării sau retransmisiei oricărui serviciu de programe pe, respectiv de pe teritoriul României, se poate face numai după obținerea autorizației tehnice de funcționare a acestora de la Autoritatea Națională pentru Comunicații, pe baza procedurii stabilite de aceasta.

ART. 74

- (1) Retransmisia de servicii de programe de către distribuitorii de servicii se va face numai pe baza avizului eliberat de Consiliu.
- (2) Pentru obținerea avizului distribuitorii au obligația de a comunica Consiliului structura ofertei de servicii de programe retransmise.
- (3) *Distribuitorii de servicii pot modifica structura ofertei de servicii de programe retransmise numai cu acordul Consiliului.*
- (4) *Consiliul retrage avizul prevăzut la alin. (1) în cazul în care un distribuitor de servicii retransmite fără drept un serviciu de programe.*
- (5) *Persoana care intenționează să furnizeze servicii media audiovizuale la cerere are obligația să transmită către Consiliu, cu cel puțin 7 zile înainte de începerea activității, o notificare cu privire la această intenție, care trebuie să conțină cel puțin datele menționate la art. 48 lit. a) - c).*

ART. 75

- (1) Retransmisia oricărui serviciu de programe, difuzat legal de către radiodifuzori aflați sub jurisdicția României sau sub jurisdicția unui stat cu care România a încheiat un acord internațional de liberă retransmisie în domeniul audiovizualului, este liberă, în condițiile legii.
- (2) *Retransmisia pe teritoriul României a serviciilor de programe, difuzate de către radiodifuzori aflați sub jurisdicția statelor membre ale Uniunii Europene, este liberă și nu necesită nici o autorizare prealabilă.*
- (3) Consiliul poate restrânge temporar dreptul de liberă retransmisie a unui anumit serviciu de programe provenind din statele membre ale Uniunii Europene, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
 - a) serviciul de programe încalcă explicit, semnificativ și grav prevederile art. 39 sau 40;
 - b) pe parcursul ultimelor 12 luni radiodifuzorul a mai încălcat de cel puțin două ori prevederile art. 39 sau 40;
 - c) Consiliul a notificat în scris radiodifuzorului în cauză și Comisiei Europene respectivele încălcări și despre măsurile pe care intenționează să le adopte în cazul în care o asemenea încălcare se produce din nou;
 - d) *consultările cu statul membru al Uniunii Europene de pe teritoriul căruia se face transmisia și cu Comisia Europeană nu s-au concretizat într-o înțelegere amiabilă, în termen de 15 zile de la notificarea prevăzută la lit. c), iar încălcarea la care se face referire continuă, cu condiția ca,*

în termen de două luni de la notificarea măsurilor luate de România, Comisia să nu fi luat o decizie asupra incompatibilității acestor măsuri față de legislația comunitară.

ART. 75¹

(1) În cazul unui serviciu media audiovizual la cerere provenind din statele membre ale Uniunii Europene, Consiliul poate restrânge temporar dreptul de liberă retransmisie dacă o astfel de măsură este necesară pentru unul dintre motivele următoare:

a) ordine publică, în special prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea infracțiunilor, inclusiv protecția minorilor și lupta împotriva incitării la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate și împotriva încălcării demnității umane privind persoane fizice;

b) protecția sănătății publice;

c) securitatea publică, inclusiv protecția securității și apărării naționale;

d) protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) poate fi luată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) serviciul media audiovizual la cerere aduce atingere obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. a) - d) sau dacă acesta prezintă un risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective;

b) măsura și durata restrângerii dreptului la liberă retransmisie să fie proporționale cu obiectivele prevăzute la alin. (1) lit. a) - d);

c) Consiliul a solicitat autorității competente din statul membru al Uniunii Europene sub jurisdicția căruia se află furnizorul de servicii să ia măsuri și aceasta nu a luat măsuri sau măsurile luate au fost inadecvate;

d) Consiliul a notificat în scris Comisiei Europene și autorității competente din statul membru al Uniunii Europene sub jurisdicția căruia se află furnizorul de servicii în cauză intenția sa de a lua astfel de măsuri.

(3) În cazuri de urgență, Consiliul poate deroga de la condițiile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d). În această situație, măsurile sunt notificate Comisiei Europene și statului membru al Uniunii Europene sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii, în cel mai scurt timp posibil, indicând motivul pentru care se consideră că există o urgență.

(4) În cazul în care Comisia Europeană ajunge la concluzia că măsurile sunt incompatibile cu dreptul comunitar, Consiliul dispune sistarea măsurilor preconizate sau încetarea de urgență a aplicării acestora.

ART. 76

Orice distribuitor de servicii care retransmite un serviciu de programe care se încadrează în prevederile art. 75 alin. (1) și (2) va notifica Consiliului statul sub jurisdicția căruia se află radiodifuzorul respectiv și, după caz, acceptul de retransmisie acordat, care include parametrii tehnici și de calitate ai retransmisiei, stabiliți între radiodifuzori și distribuitorii de servicii.

ART. 77

Retransmisia unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 75 alin. (1) și (2) se poate face numai în baza autorizației de retransmisie.

ART. 78

Orice persoană interesată, având responsabilitatea editorială a unui serviciu de programe,

poate cere Consiliului eliberarea unei autorizații de retransmisie pentru un anumit serviciu de programe.

ART. 79

Procedura de eliberare, modificare și de retragere a autorizației de retransmisie se stabilește prin decizie a Consiliului.

ART. 80

Retransmisia oricărui serviciu de programe care a obținut autorizație de retransmisie se poate face liber, de către orice distribuitor de servicii, fără nici o autorizare prealabilă, în condițiile art. 74.

ART. 81

Consiliul va publica anual lista cuprinzând serviciile de programe care beneficiază de autorizația de retransmisie.

ART. 82

(1) Orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de telecomunicații are obligația să includă în oferta sa serviciile de programe ale Societății Române de Televiziune destinate publicului din România, precum și alte servicii de programe, libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte; criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați va fi ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență.

(2) Distribuitorii care retransmit servicii de programe au obligația, la nivel regional și local, să includă în oferta lor cel puțin două programe regionale și două programe locale, acolo unde acestea există; criteriul de departajare va fi ordinea descrescătoare a audienței.

(3) În mediul rural, pentru rețele cu mai puțin de 100 de abonați Societatea Română de Televiziune poate asigura gratuit recepția programelor publice, în vederea retransmisiei.

(4) În localitățile în care o minoritate națională reprezintă o pondere mai mare de 20% distribuitorii vor asigura și servicii de transmitere a programelor care sunt libere la retransmisie, în limba minorității respective.

(5) În limita posibilităților, distribuitorii care retransmit servicii de programe prin rețele de telecomunicații vor include în ofertele lor de programe serviciile publice ale Societății Române de Radiodifuziune, ale unui program de radiodifuziune național și ale unui program de radiodifuziune local, private.

CAP. 6

Limitele dreptului de exclusivitate

ART. 83

Orice persoană are dreptul de a primi informații pe cale audio sau audiovizuală cu privire la orice problemă sau eveniment de interes public.

ART. 84

(1) În acest scop întinderea dreptului de exclusivitate dobândit prin contract de un radiodifuzor, numit în continuare radiodifuzor primar, este limitată de dreptul oricărui alt radiodifuzor, numit în continuare radiodifuzor secundar, de a difuza extrase cu privire la eveniment, cu condiția să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de exploatare, după cum urmează:

a) prin înregistrarea semnalului unui radiodifuzor primar în scopul difuzării unui extras;
b) prin asigurarea de către organizator sau de alte persoane îndreptățite a accesului radiodifuzorului secundar la locurile în care se desfășoară evenimentul de interes public, pentru realizarea propriilor înregistrări în scopul editării unui extras.

(2) *Accesul prevăzut la alin. (1) lit. b) garantează libera alegere pentru radiodifuzori a unor scurte extrase din semnalul radiodifuzorului care efectuează transmisia, cu identificarea cel puțin a sursei, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive practice.*

(3) *Ca alternativă, Consiliul poate stabili un sistem echivalent care să asigure accesul în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii prin alte mijloace.*

ART. 85

(1) Extrasul reprezintă o scurtă succesiune de imagini și sunete cu privire la un eveniment de interes public, în scopul informării publicului asupra aspectelor esențiale ale evenimentului respectiv.

(2) Dacă un eveniment de interes general este alcătuit din mai multe elemente autonome din punct de vedere organizatoric, fiecare element va fi considerat un eveniment de interes public.

(3) Dacă un eveniment de interes general se derulează pe parcursul mai multor zile, radiodifuzorii secundari au dreptul la difuzarea unui singur extras pentru fiecare zi.

(4) *Indiferent de alcătuirea și desfășurarea evenimentului de interes general, durata extrasului nu va putea depăși 90 de secunde.*

(5) *Extrasele pot fi folosite de radiodifuzori numai în programele de știri cel mult 24 de ore de la transmisia originală. În cazul serviciilor media audiovizuale la cerere, ele pot fi folosite doar în cazul în care același program este oferit sub formă de înregistrare de către același furnizor de servicii media audiovizuale.*

(6) Toate elementele programului sau ale înregistrării neutilizate pentru realizarea extrasului vor fi distruse de radiodifuzorul secundar după difuzarea extrasului.

(7) În cazul în care extrasul este realizat prin înregistrarea semnalului unui radiodifuzor primar, el trebuie să menționeze numele acestuia sau să conțină sigla lui, cu excepția cazului în care radiodifuzorii implicați decid altfel.

(8) Extrasul nu poate fi difuzat înainte ca radiodifuzorul primar să fi difuzat evenimentul, cu excepția cazului în care radiodifuzorul primar nu difuzează evenimentul timp de 24 de ore de la producerea lui.

(9) Un extras difuzat nu poate fi redifuzat decât dacă există o legătură directă între conținutul său și un alt eveniment de actualitate.

(10) *Sub rezerva altor aranjamente convenite între părți, radiodifuzorii primari nu vor putea impune radiodifuzorilor secundari plata dreptului de difuzare a unui extras. În cazul în care se prevăd compensări, acestea nu pot depăși costurile suplimentare generate direct de oferirea accesului.*

ART. 86

(1) *Oricare radiodifuzor stabilit în spațiul comunitar are acces, în condiții corecte, rezonabile și*

nediscriminatorii, la evenimente de mare interes pentru public transmise în exclusivitate de către un radiodifuzor aflat sub jurisdicția României, în scopul realizării de reportaje scurte de știri.
(2) Radiodifuzorul aflat sub jurisdicția României care a dobândit drepturi de exclusivitate asupra unui eveniment de mare interes pentru public are obligația de a asigura accesul, în condițiile alin. (2), pentru câte un singur radiodifuzor din fiecare stat membru al Uniunii Europene.

CAP. 7

Contravenții și sancțiuni

ART. 87

Orice clauze contractuale, indiferent de părți, care încalcă, în domeniul audiovizualului, dreptul publicului de a primi informații de interes public și libera concurență sunt nule.

ART. 88

(1) Supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor prezentei legi, precum și ale deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ emise în baza și pentru aplicarea ei revin Consiliului, cu excepția prevederilor art. 62, 63 și 73, a căror respectare, supraveghere, control și, respectiv, sancționare a încălcării revin de drept Autorității Naționale pentru Comunicații, în conformitate cu atribuțiile pe care le are, conform legii.

(2) Autoritatea Națională pentru Comunicații poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin potrivit prevederilor alin. (1) unei alte persoane juridice de drept public cu atribuții de supraveghere și control în domeniul telecomunicațiilor.

(3) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere personalul de control poate solicita furnizorilor de servicii media sau distribuitorilor de servicii informațiile necesare în aplicarea prezentei legi, precizând temeiul legal și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

ART. 89

Exercitarea activității de control prevăzute la art. 88 se realizează, în condițiile prezentei legi, astfel:

- a) din oficiu;
- b) la cererea unei autorități publice;
- c) ca urmare a plângerii depuse de o persoană fizică sau juridică afectată în mod direct prin încălcarea prevederilor prezentei legi;
- d) ca urmare a plângerii depuse de organizații neguvernamentale specializate în protejarea drepturilor omului, a drepturilor femeii și copilului.

ART. 90

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) difuzarea unei opere cinematografice în afara perioadelor prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii drepturilor de autor;
- b) utilizarea de tehnici subliminale în cadrul comunicării comerciale audiovizuale;
- c) utilizarea comunicării comerciale audiovizuale cu conținut publicitar mascat;
- d) nerespectarea prevederilor legale privind acordarea dreptului la replică;

- e) difuzarea unui serviciu de programe în afara zonei specificate în licența audiovizuală;
 - f) exploatarea licențelor audiovizuale de către alte persoane decât titularii de drept ai acestora;
 - g) programarea și furnizarea de programe, cu încălcarea prevederilor art. 27, art. 28, art. 29 alin. (1) - (7), art. 31 alin. (7), art. 32, art. 34, art. 35 alin. (1), art. 36, art. 39, art. 40, art. 41 și ale art. 85 alin. (3) - (9);
 - h) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (4), art. 49, art. 54 alin. (2) și ale art. 58 alin. (1);
 - i) retransmisia de către un distribuitor a unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 75 alin. (1) și (2) și nu a obținut autorizația de retransmisie;
 - j) retransmisia de către distribuitori a serviciilor de programe, cu încălcarea prevederilor art. 74 și 82;
 - k) furnizarea unui serviciu media fără a deține licență audiovizuală sau în lipsa notificării prevăzute la art. 74 alin. (5);
 - l) refuzul furnizorului sau distribuitorului de servicii media de a comunica personalului de control, în condițiile prevăzute la art. 88 alin. (3), informațiile solicitate.
- (2) Faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei.
- (3) În cazul în care Consiliul decide că efectele unei fapte prevăzute la alin. (1) sunt minore, va adresa o somație publică de intrare în legalitate.
- (4) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute în prezenta lege se face ținându-se seama de gravitatea faptei, de efectele acesteia, precum și de sancțiunile primite anterior, pe o perioadă de cel mult un an.

ART. 91

- (1) Constituie contravenție nerespectarea de către furnizorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor prezentei legi, prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (2), art. 26¹ alin. (1), art. 31 alin. (1), (3), (4) și (5), art. 39¹, art. 48, precum și ale deciziilor având caracter normativ emise de Consiliu.
- (2) În cazurile prevăzute la alin. (1) Consiliul va emite o somație conținând condiții și termene precise de intrare în legalitate.
- (3) În cazul în care furnizorul sau distribuitorul de servicii nu intră în legalitate în termenul și în condițiile stabilite prin somație sau încalcă din nou aceste prevederi, se aplică o amendă contravențională de la 2.500 lei la 50.000 lei.

ART. 91¹ * Abrogat**

ART. 92

Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la art. 90 și 91 poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui inflației.

ART. 93

- (1) Sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi se aplică prin acte emise de Consiliu sau de Autoritatea Națională pentru Comunicații, precum și de către personalul de control anume împuternicit al persoanei juridice de drept public prevăzute la art. 88 alin. (2).
- (2) Deciziile de sancționare adoptate de Consiliu în conformitate cu prevederile art. 90 și 91 își produc efectele de la data comunicării.
- (3) Actele emise în condițiile alin. (1) pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel, potrivit legii, în termen de 15 zile de la comunicare; termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.

(4) Actele emise în condițiile alin. (1) și neatacate în termenul prevăzut la alin. (3) constituie de drept titlu executoriu.

ART. 94

Contravențiilor constatate de IGCTI le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

ART. 95

(1) În cazul săvârșirii repetate a uneia dintre faptele prevăzute la art. 90 alin. (1) și la art. 91 alin. (1), Consiliul poate decide aplicarea uneia dintre următoarele sancțiuni:

a) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 10 minute, între orele 19,00 și 19,10, numai textul deciziei de sancționare;

b) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 3 ore, între orele 18,00 și 21,00, numai textul deciziei de sancționare;

c) reducerea cu până la jumătate a termenului de valabilitate a licenței audiovizuale, cumulată cu sancțiunea prevăzută la lit. a).

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate numai gradual, astfel:

a) sancțiunea prevăzută la lit. a), numai după ce, în prealabil, radiodifuzorul a mai fost amendat de cel puțin două ori;

b) sancțiunea prevăzută la lit. b), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a);

c) sancțiunea prevăzută la lit. c), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) *** Abrogat

ART. 95¹

Consiliul poate decide retragerea licenței audiovizuale sau a dreptului de furnizare a serviciului media audiovizual la cerere, în cazul săvârșirii repetate de către furnizorul de servicii media a uneia dintre următoarele fapte:

a) incitarea publicului la ură națională, rasială sau religioasă;

b) incitarea explicită la violență publică;

c) incitarea la acțiuni care au drept scop disoluția autorității de stat;

d) incitarea la acțiuni teroriste.

ART. 95²

(1) Deciziile emise în condițiile art. 95 și 95¹ pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel; soluționarea cauzei se face în cel mult 15 zile de la sesizare.

(2) Contestația nu suspendă de drept sancțiunea, dar instanța poate hotărî, la cerere, după 24 de ore de la înregistrarea contestației, suspendarea sancțiunii până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile.

(3) Hotărârea curții de apel poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

(4) Hotărârea Curții Supreme de Justiție este definitivă și irevocabilă și se ia în cel mult 10 zile de la depunerea recursului.

ART. 96

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei următoarele fapte:

a) emisia de programe fără licență de emisie sau autorizație tehnică de funcționare ori retransmisia de programe cu încălcarea dispozițiilor art. 77;

b) emisia pe altă frecvență, emisia dintr-un alt amplasament sau nerespectarea parametrilor ori a condițiilor din licența de emisie sau din autorizația tehnică de funcționare, dacă autorul faptei nu se conformează somației emise de Autoritatea Națională pentru Comunicații.

*(1[^]1) *** Abrogat*

(2) Somarea se poate face prin orice mijloc de comunicație și prin difuzare, de cei care exploatează rețele publice de radiodifuziune și televiziune.

(3) Difuzarea se face în mod gratuit, în cel mult 30 de minute de la solicitare.

(4) În cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin. (1) instanța poate dispune și aplicarea dispozițiilor Codului penal privind confiscarea specială.

CAP. 8

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 97

(1) Licențele de emisie pentru comunicația audiovizuală pe cale radioelectrică, acordate pe baza prevederilor Legii audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările ulterioare, constituie licențe audiovizuale, în condițiile prezentei legi, și rămân valabile până la expirarea de drept a termenelor pentru care au fost acordate; procedura acordării licențelor de emisie se supune aceluiași condiții.

(2) Deciziile cu caracter normativ emise de Consiliu în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea nr. 48/1992, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea timp de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Licențele de emisie pentru radiodifuziune sau televiziune transmisă prin cablu, în sensul art. 22 din Legea nr. 48/1992, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea, în condițiile legii.

ART. 98

(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, salarizarea funcționarilor publici și a personalului încadrat cu contract individual de muncă în Consiliu se face la nivelul corespunzător celorlalte autorități publice autonome aflate sub controlul Parlamentului, conform anexei nr. I pct. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe lângă salariul de bază și sporurile prevăzute de legislația muncii, personalul aparatului propriu al Consiliului beneficiază și de următoarele sporuri:

- spor de stabilitate de 5 - 20% din salariul de bază; pentru persoane cu o vechime în instituție de cel puțin 2 ani, 5%, și pentru fiecare an în plus câte 3%, fără a depăși un spor total de 20%;*
- premiu individual lunar constituit prin aplicarea unei cote de 20% asupra fondului de salarii aprobat anual prin buget;*
- premiu anual corespunzător salariului de bază realizat în ultima lună a anului pentru care se face plata.*

ART. 99

Legea audiovizualului nr. 48/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 25 mai 1992, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 298 din 17 octombrie 1989, astfel cum a fost modificată de Directiva 97/36/CEE și de Directiva 2007/65/CE.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2008.

"ART. II

(1) Dispozițiile alin. (2) - (5) ale art. 31 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, sunt aplicabile numai programelor produse după 19 decembrie 2009.

(2) Licențele audiovizuale analogice de televiziune existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot fi prelungite până la data încetării obligatorii a emisiei analogice.

(3) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elabora, în colaborare cu Ministerul Culturii și Cultelor, Consiliul Național al Audiovizualului și Autoritatea Națională pentru Comunicații, strategia de tranziție de la analogic la digital, strategie care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) În perioada de tranziție de la emisia analogică la cea digitală, Consiliul Național al Audiovizualului va putea să acorde, în situații justificate și pentru perioade limitate, licențe audiovizuale digitale pentru proiecte-pilot.

(5) În procesul de elaborare și implementare a strategiei de tranziție de la analogic la digital vor fi adoptate acele soluții tehnice care asigură cea mai eficientă utilizare a spectrului de frecvențe radioelectrice terestre.

(6) Numărul de licențe audiovizuale digitale și tipul acestora, în sensul prevăzut la art. 44 alin. (10), se stabilesc prin lege după aprobarea strategiei prevăzute la alin. (3) și definitivarea planului național al frecvențelor radioelectrice.

(7) În vederea aplicării prevederilor art. 10 alin. (3) lit. i) și l), Consiliului Național al Audiovizualului i se vor aloca suplimentar resursele bugetare necesare pentru asigurarea personalului, a formării profesionale a acestuia și pentru achiziționarea dotărilor tehnice corespunzătoare.

ART. III

Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se adresează tuturor furnizorilor de servicii media audiovizuale, aflați sub jurisdicția României, și se aplică tuturor serviciilor media audiovizuale,

astfel cum sunt ele definite la art. 49 și 50 din Tratatul Uniunii Europene și oferite publicului prin rețele de comunicații electronice, în sensul art. 2 lit. (a) din Directiva 2002/21/CE, în conformitate cu prevederile Directivei 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale, cu modificările și completările ulterioare."